

Arrest

nr. 82 457 van 5 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 20 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 juni 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig uit Pauwai Gunde VDC, Ward 7 in Syanghja District. In 2051 (Nepalese kalender, stemt overeen met 1994-1995 volgens de Gregoriaanse kalender) verliet u uw geboorteplaats en verhuisde u voor uw studies naar de hoofdstad Kathmandu. Vanaf 2053-2054 (1996-1998) begon uw familie problemen te kennen met de maoïsten in uw geboortedorp Pauwai Gunde. Ze begonnen om financiële giften (donaties) te vragen aan

uw vader, die actief lid was van de monarchistische Rastriya Prajatantra Party (RPP), en ze verplichtten hem tevens hen voedsel te geven. Rond 2054 (1997-1998) namen de maoïsten vervolgens een woning in uw dorp, die toebehoorde aan uw vader, af. Ze openden er een kantoor van YCL (Young Communist League), de jongerenorganisatie van de maoïsten. Op 25/11/2055 (9 maart 1999) trad u in het huwelijk met N. K.. In 2060 (2003-2004) verliet u Kathmandu en vestigde u zich in Pokhara. Daar baatte u een bustransportmaatschappij uit. Als koningsgezinde was u in 2052 (1995-1996) eveneens lid geworden van de RPP. Toen in de twaalfde maand van 2063 (maart-april 2007) de Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-Nepal) onder leiding van Kamal Thapa zich van de RPP afscheurde, sloot u zich bij deze strekking aan en werd u lid van de RPP-Nepal. U bleef ook toen u in Pokhara woonde verbonden met uw geboortedorp en was daar actief voor RPP-Nepal. Persoonlijk kende u geen problemen met de maoïsten in de periode 2054-2060 (1997-2004). Het was pas wanneer u in 2060 (2003-2004) uw busmaatschappij opstartte in Pokhara dat u problemen met hen begon te krijgen. Ze begonnen toen ook aan u om financiële giften te vragen. Daarnaast gebeurde het dat maoïsten niet betaalden op uw bussen of bussen van u opeisten voor hun politieke programma's of meetings. De maoïsten viseerden u ondermeer omwille van uw lidmaatschap eerst van de RPP en later van de RPP-Nepal. Daarnaast liep u ook bij hen in de kijker door het feit dat ze een woning van uw familie in Pauwai Gunde in beslag hadden genomen om er een lokaal YCL-kantoor in onder te brengen, alsook door het gegeven dat u samen met andere dorpingen na de verkiezingen eind 2064 (2008) in Pauwai Gunde VDC tevens een kantoor van RPP-Nepal wilde oprichten. Op 5/10/2062 (15 januari 2006) staken ze zelfs een bus van u in brand. U vermoedt dat dit verband hield met uw weigering toen een donatie te betalen. In de vijfde maand van 2067 (augustus-september 2010) geraakte u betrokken bij een gevecht met maoïsten. Die dag vond een festival plaats in uw dorp. U en drie of vier andere aanhangers van RPP-Nepal begaven zich toen naar de markt in uw dorp om het spektakel rond dit festival bij te wonen. Daar kwam het toen tot een discussie met aanhangers van YCL die talrijker waren dan jullie. Daar uw vrienden slechts gewone aanhangers van RPP-Nepal waren, werd u hun doel en begonnen ze u te slaan. U brak hierop uw sleutelbeen. Dorpingen kwamen tussen en konden erger voorkomen. U werd overgebracht naar een hospitaal in Pokhara, waar u werd verzorgd en één nacht verbleef. Hierna begaf u zich naar het districtpolitiekantoor in Synghiya waar u een klacht tegen uw belagers indiende. U meldde dit incident evens aan uw partij. Ook in de twaalfde maand van 2067 (april 2011) raakte u betrokken in een gevecht met maoïsten. Andermaal vond toen een festival in uw geboortedorp plaats waaraan u deelnam. Aangezien u en andere personen uit het dorp reeds lang een RPP-Nepal-kantoor wilden openen in het dorp en aangezien u zich toen samen met enkele werknemers van uw bedrijf en enkele (politieke) vrienden in het dorp bevond, begaven jullie zich op 27/12/2067 (10 april 2011) naar uw woning in Pauwai Gunde die voorheen rond 2054 in beslag was genomen door de maoïsten en waar zich op dat ogenblik een YCL-kantoor bevond. Jullie verwijderden het uithangbord van de maoïsten en smeten alles uit het huis wat naar de maoïsten verwees. Sommigen van de aanwezigen begonnen zelfs maoïsten te slaan. Jullie wilden als provocatie in de plaats een uithangbord van RPP-Nepal ophangen, maar werden hiertoe belet door aanwezige maoïsten. Hierna ging u naar huis en vervolgens keerde u terug naar Pokhara. Bij uw aankomst in Pokhara contacteerde uw vader u vanuit het dorp en liet u weten dat maoïsten bij uw ouders thuis waren langsgesproken en uw ouders hadden bedreigd. Uw vader zei u tevens dat hij de maoïsten had ingelicht over uw terugkeer naar Pokhara. Daarom raadde hij u aan niet thuis te blijven. Die nacht en de volgende nachten overnachtte u in het huis van een vriend in Pokhara. Na uw vertrek uit uw huis vernam u van uw echtgenote dat onbekenden naar uw woning waren gekomen en naar u hadden gevraagd. Ook aan uw kinderen hadden ze gevraagd waar hun vader is. Daarna adviseerde uw familie u te vertrekken uit Pokhara. Het was er niet langer veilig voor u. Drie dagen na het incident in uw dorp verliet u op 30/12/2067 (13 april 2011) Pokhara en begaf u zich naar de hoofdstad Kathmandu. Ook na uw vertrek uit Pokhara hielden de bedreigingen aan uw adres door de maoïsten aan en bleven ze financiële giften vragen en bussen opeisen. In Kathmandu voelde u zich niet veilig. U vreesde namelijk dat de maoïsten u ook daar zouden vinden en u misschien zelfs zouden doden. Op 3/1/2068 (16 april 2011) nam u vanuit Kathmandu een vliegtuig naar Bhairahawas. Van daaruit nam u verder de bus naar Sunauli aan de grens met India. U stak vervolgens de grens met India over en reisde verder naar Hariyana, waar u toekwam op 4/1/2068 (17 april 2011). Op 13 juni 2011 verliet u India en reisde u in het bezit van een Indisch paspoort met het vliegtuig naar Amsterdam, Nederland. Vanuit Nederland reisde u vervolgens over de weg naar België. U kwam op 14 juni 2011 in België aan en nog diezelfde dag diende u hier in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Nepalese staatsburgerschapskaart; een kopie van twee pagina's uit uw Nepalese paspoort; een kopie van uw huwelijksakte; uw lidkaart van RPP-Nepal; twee attesten van RPP-Nepal, waarin uw politiek

profiel en de door u gekende problemen in Nepal met de maoïsten worden besproken; een brief van INSEC d.d. 12/6/2068 (29 september 2011), waarin uw problemen met de maoïsten in Nepal worden besproken; een attest van de West Nepal Bus Entrepreneurs Association d.d. 8/6/2068 (25 september 2011), waarin uw problemen in Nepal met de maoïsten worden besproken; een attest van het Manipal Teaching Hospital in Pokhara d.d. 26 augustus 2010 waarin uw behandeling in dit hospitaal wordt aangehaald; een attest van het hoofdbureau in Pokhara van Prithwi Rajmarg Bus Sanchalak Samiti d.d. 12 oktober 2011 aangaande uw beroepsactiviteiten; en een kopie van een medisch document opgesteld in het Engels.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar Nederland en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Nepal en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. Zo verklaarde u met een (mogelijks vals) Indisch paspoort vanuit Delhi naar Amsterdam te zijn gevlogen. De smokkelaar zou dit paspoort voor u geregeld hebben (CGVS I, p. 6 en 7). U kon evenwel geen enkel detail geven over de valse identiteit waaronder u reisde. Zo kende u de naam, geboortedatum en -plaats niet van de valse identiteit vermeld in dit paspoort. Ook wist u niet of dit paspoort al dan niet uw pasfoto bevatte of wat voor visum dit paspoort bevatte (CGVS I, p. 7). U zou niet in de mogelijkheid zijn geweest dit alles te controleren. U had immers enkel op het ogenblik van de paspoortcontroles tijdens uw reis dit paspoort in uw bezit, maar liet toen na in dit paspoort te kijken. U werd over al deze gegevens ook op geen enkel ogenblik ingelicht door de smokkelaar die u vergezelde (CGVS I, p. 7). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door de autoriteiten in de luchthavens van zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen - men kan hierbij ook steeds uitvoerig worden verhoord over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere verplichtingen hiermee verbonden -, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. Indien u India werkelijk met een vals reispaspoort zou hebben verlaten, kan worden verondersteld dat u goed voorbereid diende te zijn met betrekking tot de gegevens vermeld in dit document. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting niet-EU vreemdelingen aan een grondige controle te onderwerpen. Tot slot moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan. U slaagde er ook niet in uw Nepalees paspoort neer te leggen. U gaf te kennen dat u uw eigen paspoort afgaf aan uw reisagent in India en dat deze beloofde het te zullen teruggeven aan uw familie in India, wat tot op heden evenwel nog niet gebeurd is (CGVS I, p. 6 en 7 en CGVS II, p. 2). U kon hiervoor geen duidelijke verklaring geven (CGVS II, p. 2). U bleek echter wel nog in het bezit te zijn van een kopie van enkele bladzijden uit uw Nepalees paspoort. Door dit alles rijst sterk het vermoeden dat u uw Nepalees paspoort achterhoudt om iets te verhullen (vertrek met eigen paspoort uit Nepal en India, eerder vertrek uit Nepal, etc.).

Voorts dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd wordt door de vaststelling dat aan het door u voorgehouden politiek profiel, welke de basis vormde voor uw problemen met de maoïsten in Nepal, geen enkel geloof kan gehecht worden. Uw kennis van de RPP-Nepal en van de Nepalese politiek in het algemeen bleek immers volledig ontoereikend. Zo bleek u vooreerst slechts weinig te weten over de ontstaansgeschiedenis van de RPP-Nepal. Ofschoon u op de hoogte was van het feit dat de RPP-Nepal ontstaan is uit de Rastriya Prajanta Party (RPP), bleek u niet op de hoogte te zijn van de juiste oorzaak van de afsplitsing van de RPP-Nepal van deze 'moederpartij' RPP (CGVS I, p. 2). Nochtans ontleent uw partij hieraan haar bestaansrecht en stapte u in de periode van deze afsplitsing mee over van de moederpartij naar de RPP-Nepal. Deze afsplitsing kwam er nadat Kamal Thapa zonder toelating van de partijleiding van de moederpartij tot de niet-democratische regering van Koning Gyanendra was toegetreden en vervolgens tevens wou deelnemen aan de lokale verkiezingen van februari 2006. Er mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. U bleek evenmin op de hoogte te zijn van het juiste tijdstip van de oprichting van de RPP-Nepal. U situeerde deze verkeerdelijk in de twaalfde maand van 2063 (maart-april 2007), terwijl de afsplitsing/oprichting van de RPP-Nepal reeds plaatsvond in januari 2006. Voorts verklaarde u dat sinds de oprichting van de RPP-Nepal Kamal Thapa de enige nationale voorzitter was van deze partij. Hij bekleedde, zo zei u, sindsdien onafgebroken deze functie (CGVS I, p. 3). Uit informatie waarover

het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt evenwel dat deze partij in de periode 2006-2008 geleid werd door Rabintra Nath Sharma, tevens medeoprichter van deze partij. Daarnaast bleek u evenmin in staat de partijvlag van de RPP-Nepal correct te beschrijven (CGVS I, p. 3). Over de ontbinding van de monarchie en de grondwetgevende verkiezingen die hieraan vooraf gingen, bleek u ook weinig te weten. U verklaarde tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal niet te weten wanneer deze grondwetgevende verkiezingen plaatsvonden - u had het zelfs verkeerdelijk over twee of meer grondwetgevende verkiezingen die reeds zouden plaatsgevonden hebben - en situeerde de laatste vervolgens misschien ergens in het jaar 2065 of 2066 (CGVS I, p. 4). Deze voor Nepal belangrijke verkiezingen vonden plaats op 10 april 2008 (28/12/2064) en gaven aanleiding tot de afschaffing van de monarchie op 28 mei 2008 door de Grondwetgevende Vergadering (15/02/2065). De manier waarop de republiek in Nepal tot stand kwam, was u tevens onbekend (CGVS I, p. 9). U bleek voorts ook niet op de hoogte te zijn van het feit dat de RPP-Nepal tijdens deze grondwetgevende verkiezingen de koe als verkiezingssymbool had (CGVS I, p. 3). U slaagde er evenmin in tijdens uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal de officiële naam van de partij van de maoïsten in Nepal, de Unified Communist Party of Nepal (Maoist) (UCPN(M)) te geven. U had het verkeerdelijk over Yekirit Maobadi (CGVS I, p. 6). Gezien uw jarenlange problemen met de maoïsten, mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. Uw bewering vervolgens dat u niet actief was voor de partij en slechts een gewone aanhanger van de partij bent (CGVS I, p. 8), strookt vooreerst niet met uw verklaringen hierna over uw politieke activiteiten afgelegd (gehoorverslag CGVS II). Bovendien vermeldt uw lidkaart uitdrukkelijk dat u actief lid bent van RPP-Nepal. Dat u bovendien tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal beter op de hoogte bleek van deze grondwetgevende verkiezingen en het jaar waarin ze plaatsvonden (CGVS II, p. 6), wijst tevens op het ingestudeerd karakter van uw asielaanvraag en uw politiek profiel.

Uw geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd door het feit dat u weinig consistente verklaringen aflegde over uw problemen in 2067 (2010-2011) met de maoïsten die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Nepal. Zo haalde u tijdens uw gehoren op het Commissariaat-generaal twee belangrijke incidenten dat jaar in uw geboortedorp aan, een eerste in de vijfde maand van 2067 (augustus-september 2010) en een tweede op 27/12/2067 (10 april 2011). Bij het eerste incident kwam het tot een scheldpartij en een gevecht op de markt van uw dorp. Bij het tweede incident begaf u zich met een aantal andere personen naar het lokaal van YCL in uw dorp om er de maoïsten aan te vallen en te verjagen. Jullie verwijderden toen het uithangbord van de maoïsten, smeten alles uit het huis wat naar de maoïsten verwees en sommigen onder jullie begonnen zelfs maoïsten te slaan. Jullie wilden als provocatie ook een uithangbord van RPP-Nepal ophangen maar werden hiertoe belet door aanwezige maoïsten. Hierna ging u naar huis en vervolgens keerde u terug naar Pokhara (CGVS II). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken legde u evenwel andere verklaringen af over deze tweede gebeurtenis. Niet alleen situeerde u toen deze gebeurtenis twee dagen later, op 29/12/2067 (12 april 2011), u verklaarde toen enkel dat het die dag op de markt van uw dorp tot een scheldpartij en gevecht kwam tussen leden van uw partij en leden van de partij van de maoïsten (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Van enige aanval en vernieling van het lokale kantoor van YCL, gehuisvest in een woning die aan uw familie toebehoort, was toen geen sprake. Vervolgens geconfronteerd met deze opmerkelijke en cruciale tegenstrijdigheid in uw verklaringen, minimaliseerde u uw eigen rol door te kennen te geven zelf niet betrokken te zijn geweest bij deze aanval en vernieling op het lokale YCL-kantoor (CGVS II, p. 11). Deze door u gegeven verklaring verantwoordt op zich niet uw nalatigheid dit eerder op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te halen, temeer daar u tevens stelde tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat, ofschoon u niet meedeed aan deze geweldpleging, u wel persoonlijk door de maoïsten verantwoordelijk werd gesteld voor deze gebeurtenis en dat uw problemen met de maoïsten als gevolg van deze gebeurtenis de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit Nepal (CGVS II, p. 9 en 11). Bovendien had u reeds eerder ten overstaan van het Commissariaat-generaal verklaard die dag met vrienden en werknemers van uw bedrijf naar dit kantoor van de maoïsten te zijn gegaan, toen met z'n allen het uithangbord van de maoïsten te hebben verwijderd en met z'n allen alles van de maoïsten uit het huis te hebben gesmeten, waarna jullie een discussie aangingen met de aanwezige maoïsten (CGVS II, p. 8 en 9).

Gelet op alle bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door u uiteengezette vluchtmotieven.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt dat het koesteren van royalistische sympathieën op zich anno 2012 geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de maoïsten in Nepal. INSEC, de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal die in Nepal over een uitgebreid netwerk beschikt

en mensenrechtenschendingen over het ganse grondgebied opvolgt, geeft zelf aan dat er momenteel geen enkele vervolging is op welk niveau dan ook van royalisten in Nepal. Verscheidene royalistische partijen blijven bovendien actief en partijen zoals RPP-Nepal beschikken over vertegenwoordigers in het huidige parlement.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteit, uw huwelijk en uw beroepsactiviteiten staan hier niet ter discussie. Wat de documenten betreft die betrekking hebben op het door u voorgehouden politiek profiel en de door u gekende problemen in Nepal met de maoïsten, dient vooreerst opgemerkt te worden dat een document, om bewijskrachtig te zijn, ondersteund dient te worden door samenhangende en geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Daarnaast werden het merendeel van deze documenten opgesteld nadat u reeds in België asiel aanvraag en dus met het oog op uw asielprocedure in België, wat wijst op een gesolliciteerd karakter. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt tevens dat elk Nepalees document kan worden verkregen door fraude. De brieven geschreven afkomstig van de RPP-Nepal kunnen bovendien ook bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd. Wat één van deze brieven betreft, dient voorts nog te worden opgemerkt dat deze werd opgesteld op 25/6/2063 (11 oktober 2006) en over uw vertrek in 2068 (2011) uit Nepal spreekt. Volgens u gaat het hier om een fout en werd deze brief niet in 2063 maar in 2068 uitgereikt (CGVS II, p. 3). Bevreemdend is ook het feit dat het Manipal Teaching Hospital in Pokhara u op 26 augustus 2010, de dag waarop u in dit hospitaal werd behandeld, een attest in het Engels uitreikte met vermelding van data volgens de Gregoriaanse kalender. In Nepal zelf wordt immers de Nepalese kalender gehanteerd. Wat de door u neergelegde brief van de Nepalese mensenrechtenorganisatie INSEC betreft, dient nog te worden opgemerkt dat dit document vormelijke tekortkomingen vertoont die de bewijskracht bijkomend ondermijnen. Het betreft hier namelijk een ingevulde kleurenkopie waarbij naast de hoofding en de referentiegegevens ook de authenticatiestempel voorgedrukt is. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uzelf nooit voor uw problemen in Nepal contact hebt opgenomen met deze mensenrechtenorganisatie (CGVS II, p. 2 en 3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Nopens de status van vluchteling

2.3. Verzoeker werpt op dat hij werkelijk problemen heeft en dat hij over voldoende attesten beschikt die zijn verhaal bevestigen. Verzoeker maakt een aantal opmerkingen in verband met de motivering omtrent de door hem neergelegde documenten. Hij stelt hierbij onder meer dat INSEC de belangrijkste mensenrechtenorganisatie in Nepal is die over een uitgebreid netwerk beschikt en mensenrechtenschendingen over het ganse grondgebied opvolgt. Hoe kan een dergelijk belangrijke grote organisatie een vals document opstellen of een document dat een gesolliciteerd karakter heeft?

2.3.1. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Hoe dan ook documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.3.2. Waar verzoeker stelt dat het niet is omdat in Nepal elk document door middel van betaling kan worden verkregen, dat de documenten die verzoeker heeft voorgelegd door middel van fraude werden

bemachtigd, wijst de Raad erop dat dergelijke gevolgtrekking niet gemaakt wordt in de bestreden beslissing, doch dat er enkel wordt verwezen naar de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier. Derhalve mist verzoekers argumentatie feitelijke grond. Verzoeker verwijst voorts naar de brief van INSEC waaruit echter blijkt dat de commissaris-generaal in deze terecht heeft besloten dat *“Wat de door u neergelegde brief van de Nepalese mensenrechtenorganisatie INSEC betreft, dient nog te worden opgemerkt dat dit document vormelijke tekortkomingen vertoont die de bewijskracht bijkomend ondermijnen. Het betreft hier namelijk een ingevulde kleurenkopie waarbij naast de hoofding en de referentiegegevens ook de authenticatiestempel voorgedrukt is. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uzelf nooit voor uw problemen in Nepal contact hebt opgenomen met deze mensenrechtenorganisatie (CGVS II, p. 2 en 3)”*. Verzoekers argumentatie is derhalve niet pertinent daar op basis van de vormelijke tekortkomingen van het document en op basis van verzoekers verklaringen (gehoorverslag 11 oktober 2011 p. 2-3) niet kan worden aangenomen dat het voorgelegde document afkomstig is van INSEC. Verzoeker meent dat het logisch is dat de documenten zijn opgesteld na zijn vertrek uit Nepal vermits er na het gehoor op de DVZ om bijkomende stukken werd gevraagd en hij aan zijn familie de opdracht heeft gegeven om zo veel mogelijk bewijsstukken te verzamelen. Verzoeker beaamt aldus dat bepaalde stukken een gesolliciteerd karakter vertonen, wat net overeenstemt met de conclusie van de commissaris-generaal. Tevens blijkt dat verzoeker voor zijn vertrek uit Nepal niet alle mogelijke bescherming heeft gezocht in zijn land - in zoverre dit noodzakelijk was - en geen contact opnam met de INSEC. Dit klemt te meer nu verzoeker een zakenman was en aldus kon rekenen op een sociaal netwerk. In deze stelt de Raad tevens vast dat verzoeker geen argumenten aanhaalt ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de brief van de RPP-Nepal van 11 oktober 2006 en het attest van het *Manipal Teaching Hospital* in Pokhar, waardoor ook deze onverminderd overeind blijven.

2.4. Verzoeker brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich in deze tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten aan het CGVS en het formuleren van boude beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Waar verzoeker overigens beweert dat ook zijn vrouw moeten vluchten is, blijkt dit allerminst uit verzoekers verklaringen (gehoorverslag p. 20 september 2011, p.5, gehoorverslag 11 oktober 2011, p.1). Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.6. Het aangehaalde middel is ongegrond.

3. Nopens de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Daarnaast stelt verzoeker dat de materiële motiveringsplicht is geschonden, gezien het CGVS hem het subsidiaire beschermingsstatuut weigert zonder enige motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan. Uit de motivering zou niet blijken dat artikel 48/4, § 2, a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn. Indien hij dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing (wat in strijd is met artikel 3 EVRM) in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de

weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

3.3. In zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker stelt dat de zin "*ten slotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet*" niet afdoende is qua motivering van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wijst de Raad erop dat dergelijke zin niet is opgenomen in de bestreden beslissing.

3.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK